

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Dr. OREST BUCEVSCI
Telefon 13—74

O datorie

Călătoria I. P. S. S. Patriarhului Miron la Ierusalim și celelalte centre ale creștinismului ortodox constituie un eveniment de capitală importanță pentru biserica ort. rom., cu răsfrângere și asupra statului nostru.

Însamnă doar nu numai un act de complezanță — întoarcerea unei vizite făcute bisericii noastre de Patriarhul Ierusalimului și alți Chiriarhi din Orient, ci și intensificarea legăturilor firești care trebuie să existe între toate bisericile ort., precum și afirmarea rolului hotărîtor ce trebuie să-l aibă nu numai biserica dar și statul nostru pentru creștinii Orientului, astăzi când împrejurări de tot felul sunt atât de prielnice pentru crearea unei fruntașe situații acolo pe seama noastră.

De altfel faptul acesta nu implică nici o noutate, ci-i continuarea unei vechi situații.

Istoria noastră, bisericească și politică, cuprinde doar pagini foarte elocvente în privința aceasta. Statul și biserica noastră, secole de-a rândul au fost pentru creștinii Orientului element de eficace apărare și protejare sub raport moral, cultural și material. În țara noastră au aflat găzduire mulți Ierarhi din Orient nevoiți să apuce calea pribegiei în urma persecuțiilor turcești, la noi s'au răspândit cărți bisericești în diferite limbi pentru mângâerea și luminarea dreptcredincioșilor de pretutindeni, în țara noastră s'au ținut importante sinoade pentru apărarea și lămurirea credinței adevărate față de incursiunile și inovațiile rătăcite ale vremurilor, dela noi au pornit imense bogății pentru susținerea și împodobirea bisericilor din Orient.

Iar situația aceasta de scut el ortodoxiei n'am pierdut-o nici după creșterea puterii

pravoslavnice rusești care luase asupra sa protecția Orientului creștin.

Și dacă în timpuri grele am fost în stare să dăm bogată mână de ajutor celor în nevoie și să subliniem astfel rostul bisericeii și neamului nostru în concertul popoarelor, cu atât mai mult astăzi, când, după desagregarea împărăției și bisericești rusești ortodoxia Orientului a pierdut un însemnat sprijin, biserica noastră în urma rangului ei ierarhic și situației înfloritoare precum și multămită prestigiului politic de care se bucură statul nostru între celelalte state ort., având el cel mai mare numai de credincioși ort. are nu numai posibilitatea dar și datoria: să se intereseze de aproape de soarta creștinilor ort. din Orient. Mai ales că lucrul acesta, după războiu a și fost cerut în repetate rânduri de Chiriarhii de acolo. N'avem deci decât să pătrundem realitățile timpului, să ne dăm seama de importanța lor și să înțelegem că există anumite datorii dela împlinirea cărora nu-i bine să ne eschivăm.

Dar lucrul a fost înțeles, și în anii ulțimi conducătorii bisericeii și neamului nostru au pornit o însemnată mișcare în direcția aceasta, foarte mult avantajată prin vizitele reciproce între Chiriarhii noștri și cei din Orient, cum a fost de pildă și călătoria la locurile sfinte a I. P. S. Mitropolitului Nicolae dela Sibiu, și multele vizite de care am fost învredniciți cu prilejul investirii primului nostru Patriarh și după aceea, și care toate au contribuit în măsură atât de mare la ridicarea prestigiului bisericeii și neamului nostru.

De covârșitoare importanță însă sub acest raport este recenta călătorie a I. P. S. S. Patriarhului Miron, care, dată fiind distincția Sa personalitate înzestrată cu toate calitățile necesare unui înalt cap bisericesc,

a știut contribui efectiv în sensul unei conlucrări cât mai temeinice între bisericile ortodoxe.

În acest scop I. P. S. Sa. a lansat și ideea creării unui sinod pe lângă Patriarhia din Constantinopole, cu reprezentanți ai tuturor bisericilor ort., — un for suprem pentru întreaga biserică ort. cu deplină libertate internă a fiecăreia din ele. Importanța și roadele practice pe care le-ar avea concretizarea acestei idei pornite din partea bisericii române, ar fi de netăgăduită valoare nu numai pentru biserică ort. ca atare ci și pentru societatea omenească în general, mai ales astăzi după războiu, când biserică trebuie să-și dea neprecupețită contribuție la îndulcirea asperităților dintre indivizi și popoare, îndrumând viața lor pe bazele oferite de sf. Evanghelii.

Tot în vederea strângerii legăturilor dintre bisericile ort., I. P. S. Sa trecând prin C-pole a intervenit cu succes la patriarhia de acolo pentru ridicarea schismei bisericii bulgare, care intervenție constituie iarăș un titlu de glorie pentru biserică noastră.

Asemenea a mai sfătuit pe reprezentanții ortodoxiei din Orient să-și apropie masa arabilor creștini, între cari propaganda apusenilor e foarte activă.

Prin urmare cu drept cuvânt trebuie să spunem că recenta călătorie a I. P. S. S. Patriarhului Miron la locurile sfinte, primit pretutindeni în mod strălucit, însemnă pentru noi un eveniment de netăgăduită importanță, căci s'au săvârșit atâtea fapte însemnate.

Firește interesul nostru pentru ortodoxia Orientului poate îmbrăca încă și multe alte forme și între care sprijinul material efectiv, nu poate și nu trebuie să fie ultimul, și nu ne îndoiim că acțiunea începută se va transforma în realizări de palpabilă utilitate obștească.

E datoria noastră.

— it. —

Hotărâre.

Sf. Sinod a fixat Sărbătoarea Paștilor pentru anul 1928 pe ziua de 15 Aprilie.

Iadul

„Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel veșnic.“

Iubiți Creștini!

Săvârșind omul păcat de moarte, aduce lui Dumnezeu ofenză gravă, rupe prietinia dintre el și Dumnezeu câștigată prin darul sfințitor, și se face vrednic de pedeapsa de veci, căci ordinea morală deranjată prin păcatul de moarte, trebuie reparată. Iar pedeapsa de veci, aceia, cari mor în starea păcatului de moarte, o vor suferi în iad, în focul cel veșnic, care loc l-a instituit Dumnezeu în vederea acestui scop, dela începutul veacurilor.

Să medităm, iubiți Creștini, puțin despre acest loc înfiorător, adecă să ne pogorim cu gândul încă în viața aceasta în iad, ca nu cumva să fim siliți să o facem după moarte.

Iar Tu Isuse Cristoase, luminează — ne mintea și ne mișcă voința, ca să putem petrece azi cu duhul în iad, să ne cutremurăm și numai la cugetul, că oarecând ne-ar fi locuința noastră pentru vecie, și ne ajută, a ne hotări, că vom duce o viață, prin care să dobândim fericirea raiului.

Că iadul există, nu ne putem îndoii, pentru că Cristos și Biserica ni-o spun aceasta.

Să vedem deci ce vor suferi cei osândiți în acest loc de veșnică tortură. Răspunsul ni-l dă Sfta Scriptură, unde se zice: „Prin ce păcătuiește cineva prin acelea se și pedepsește.“ Două rele mari face păcătosul, când păcătuiește: se lapadă de Dumnezeu, părintele lui, și se întoarce către fapte. Și pentru acestea va fi chinuit de fapte, de deavoli și de foc în trupul său; aceasta este pedeapsă simțului. Iar fiindcă s'a abătut dela Dumnezeu va fi pedepsit prin pierderea lui.

Pedeapsa simțului va fi următoarea: Osânditul ajunge sub stăpânirea satanei, îngerul întunecului. Ce mare rușine pentru el! Împăratul Valerian după ce a fost biruit de vrășmasul său Sapor, regele Perșilor, drept pedeapsă trebuia să fugă pe lângă trăsura acestuia îmbrăcat în toată podoaba împărătească, ca să-i fie de ajutor, când se pogorea din trăsură, și când se suia. Ce amară umilire pentru un împărat! Dar cu cât va fi mai mare rușinea

celui osândit, care e fiul împăratului împăraților, când se va vedea călcat în picioare de satana. Și la rușinea aceasta se va adauge și o durere. Să ne închipuim, că am căzut în ghiarele unui tigru. Ne aruncă la pământ, ne sfășie cu unghiile, cu dinții, ne bea sângele, ne mănâncă carnea, ne nimicește cu totul. Așa face și satana cu cel osândit. Il cacă în picioare, îl ridică, iar îl calcă, îl aruncă în flacări, îl sfășie îl srăpunge. Și aceste nu se vor sfârși nici odată! Dar durerea devine și mai mare, căci va fi însoțită de batjocura satanei. Acesta va aminti cu o ironie într'adevăr deavolească trecutul osândiților, stârnind groază cu rânjelul său hâdos: „Îți par grele lanțurile înroșite tinărule. dar adăți aminte, căci cât ai fost în lume nu puteau să-ți înfrunte sumeția ta nici părinții, nici mai marii tăi.“ „Așa-i că te ch'nuie foamea și setea, bețivule, dar să nu uiți de necumpătarea ta de odinioară, prin călcarea postului și bețiile tale neumărate.“ „Ți-se pare insuportabilă această baie de flacări, care îți frige trupul altă dată delicat, va zice satana arătându-și albul dinților, unei femei osândite, să nu uiți însă nici tu nopțile petrecute în desfrânare în viața pământească.“ Și cu vorbele satanei vor conglăsiu învinuirile, ce și le vor face, osândiți unul altuia, căci e inerent naturii omenești, să pună răspunderea pe celalalt; „Blestematule zice unul — tu ești cauza osândiri mele.“ „Mă bucur, că te chinui și tu — va răspunde celalalt soț netrebnic, pentruce m-ai sedus la păcat, și mi-ai cauzat osândirea“ „Indură cu răbdare și tu, căci nu ți-ai dat silința, să mă coregi“ va răspunde celalalt soț.

Pedeapsa cea mai înfiorătoare pentru cel osândit este focul cel veșnic al iadului: „Izbânda celui necredincios, foc și vierme este“, se spune în Eccl. Chiar pentru aceea Domnul mai vârtos aceasta pedeapsă o rostește la judecată prin cuvintele: „Duceți-vă dela mine, blestemăților, în focul cel veșnic“. Pedeapsa focului și aici pe pământ e cea mai îngrozitoare dintre toate pedepsele, dar între focul de pe pământ și cel din iad e o deosebire atât de mare, încât s'ar putea zice, că focul nostru e numai chipul celui din

iad. Osânditul va fi aruncat în foc, așa că va fi încunjurat din toate părțile de foc. În dreapta, în stânga, deasupra lui, tot flacări vor fi. Dar nu numai trupul îi va fi încunjurat de foc, ci îi vor arde toate măruntaiele. Va eși foc din gura lui, din urechile lui, cu foc îi va arde inima în piept, sângele în vine și măduva în oase.

La început omul crede, că nu s'a osândit, dar aceea nu o poate tăgădui, căci cu urechile lui a auzit osânda rostită de însuși Dumnezeu. Și atunci va striga plin de groază: „Vai într'adevăr sânt osândit. Și pentru vecie! Aceasta nu o credeam nici odată. Ce ușor mă puteam mântui“, căci însuși Cristos zice; „Jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.“ Apoi își va mai zice osânditul: „Oare într'adevăr vor ținea acestea în veac? Dar cu durere își va da răspunsul tot el: „Acestea, nu, nu se vor sfârși nici odată.“ Un făcător de rele judecat pe viață la pușcărie tot mai are nădejdea, că îi se va ierta pedeapsa, sau va scăpa în alt chip, dar cel osândit la muncile de veci, nu mai poate avea nici o nădejde de scăpare. Va privi trist la ceasul veșniciei, ale cărui minutare stau nemișcate, căci veșnicia nu se măsoară, iar pendula acestui ceas se mișcă zicând: totdeauna, nici odată, totdeauna suferință, nici odată mângăere.

Mai tare însă îl va durea pe cel osândit însași pierderea lui Dumnezeu, pentrucă în potruva Lui a păcătuit mai greu. Ca să ne putem face idee cât de mare este aceasta pierdere, iată o pildă. Fiul lui David, blestematul Absalon, a fost gonit în străinătate. Mai târziu i s'a conces să se întoarcă acasă, însă i s'a oprit să vadă pe tatăl său. Câțiva ani putu suporta aceasta pedeapsă, dar mai târziu i-se păru de nesuferit, încât a strigat: „Fața împăratului n'am văzut, dar de este întru mine nedreptate, omoară-mă.“ Iar David a fost om, nu Dumnezeu, bunul cel mai înalt. Aruncăm, o piatră în sus, dar aceea iarăși cade cu iuteală în jos. Așa e și sufletul nostru. Cum iesă din trup, tinde să se unească cu Dumnezeu, dar acesta îl va respinge. Și atunci va zice: „Fără de tine nu pot trăi, nimicește-mă dar nu mă respinge dela tine.“ Nimic nu-i folosesc însă vorbele aceste, Chinuit și înconjurat

de flacări văzându-se alungat dela Dumnezeu se va sili să se împace cu soarta. Dar cine se va putea obicinui cu flacările și chinurile iadului? „Nu, nu, va striga osânditul, aceasta nu o pot suferi, trebuie să se sfârșească odată“. Și totuși nu se va sfârși!... Cuprins de o mânie nebună va cădea în desnădejdea cea mai grozavă. Din gura lui va eși potop de blesteme: „Blestemată fie în ziua care m-am născut. Blestemați fie părinții mei, cari mi-au dat viață. Blestemați prieteni, neamuri, dușmani, cari m-ați lăsat să ajung în acest loc. Blestemat fii raiule căci nu am parte de tine, blestemați fiți, îngeri și sfinți, cari vă desfățați pe când eu mă chinuesc. Și nu mai sfârșește osânditul cu blestemul.

Iubiți Creștini! Acesta e iadul. Și acum pun întrebarea: „Oare dintre noi cari sântem de față nu se va osândi nimeni?“ Sîta Scriptură zice: „Mulți sunt chemați, dar puțini aleși!“ Este întemeiată deci temerea că și între noi sânt mulți pe cari îi așteaptă pedepsele iadului. Și oare cari vor fi aceia? Sigur că acei, cari vor muri în starea păcatului de moarte. Iar cel ce trăește în păcat în acela va și muri, căci cum ți-e viața, așa îți va fi și moartea. Dar să nu desnădăjduim. Să privim la Hristos, cel răstignit, cum își întinde mâinile să ne primească, cum își pleacă capul să ne dea sărutarea păcii. Numai voință de întoarcere ne trebuie. Da Isuse, toți alergăm la tine, ne pare rău de păcatele făcute, căci te-am supărat prin ele. De acum înainte toți voim, să-ți slujim fie în veci. Amin.

Preot D. Coșeriu.

Predică

ținută în ziua Eroilor de S. Savu preot.

Faptele mari cer jertfe mari.

Pentru înfăptuirea ideii de mântuire și fericire a neamului omenesc, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Isus Christos a trebuit să se pogoare din cer, să ia trup omenesc, să sălășluiască între oameni și să îndure suferințe în tot timpul propovăduirii evangheliei Sale pe pământ. Ba în urmă, suferința a mers până acolo, încât a fost silit ca om, să urce dealul Golgotei, să urce dealul, în vârful căruia îl aștepta jertfa su-

premă, crucea, pe care și-a vărsat sângele. Său cel sfânt, pecetluind astfel și asigurând prin aceasta, trăinicia învățăturilor Sale de mântuire.

Pentru ducerea la izbândă a luptei de purificare sufletească, pentru înfăptuirea, încolțirea și desvoltarea sâmburelui sădit în sufletul omenirii de Mântuitorul lumii, mulți creștini adevărați și sfinți părinți au trebuit să urmeze acelaș drum al Golgotei, mulți au trebuit să moară moarte de martir.

Asemenea, lubiților, pentru o altă idee, pentru un alt gând, pentru gândul de libertate națională, pentru ideia înfăptuirii României mari de astăzi, mulți sunt aceia cari și-au vărsat sângele lor.

Sute de mii sunt aceia cari în suprema lor dragoste de neam și patrie, au lăsat în urma lor părinți, copii și soții, trecând din această viață în lumea eroilor, în lumea celor încununăți de glorie și triumf. — Am zis că faptele mari cer jertfe mari. Acest adevăr este simbolizat și caracterizat atât de bine și în povestea „Mănăstirii Argeșului“, pe care o știm aproape cu toții, și'n care ni-se spune că meșterul Manole, pentruca să poată zidi biserica sa a trebuit să-și zidească'n zid, să-și jertfească ce a avut mai drag, — pe scumpa sa soție.

Într'adevăr, mare a fost jertfa neamului nostru, până ce a ajuns la aceste zile de glorie și înălțare. Multă a fost pârga grâului și gras a fost mielul ce l-a jertfit lui Dumnezeu. Dar primită a și fost această jertfă, adusă de acest neam cu sufletul curat, asemenea jertfei din Biblie adusă de Avel, fiul omului celui dintâiu, — ceiace se și vede prin binecuvântarea lui Dumnezeu, trimisă neamului nostru românesc, desrobindu-l de cătușile trecutului și lăsându-l să se ridice liber, la înălțimile posibile ale unui neam vrednic de viață.

Ne-am adunat cu toții aici în cimitir, ca să vorbim cu morții, să vorbim cu eroii ale căror trupuri și oase zac departe... pe câmpurile de bătaie și-și dorm somnul lor. Sufletul lor însă, triumfează în împărăția lui Dumnezeu, de unde ne privesc și ne îndeamnă la muncă, la împlinirea datoriei față de neamul pentru care ei ș'au jertfit viață.

Neîmplinind aceste îndatoriri impuse de ei, suntem vrednici de blăstămii lor, și de pedeapsa lui Dumnezeu. Căci ei n'au murit pentru ei, ci pentru ceva ce este comun întregului neam... iubirea de patrie.

Ne-am adunat aici, nu ca să-i plângem și jelim căci „moartea de războiu, e moarte pentru viitor... la care nu se plânge, ci se fac jurăminte, ne-am adunat ca să învățăm dela ei, să ne întărim în sentimentele noastre de iubire față de țara noastră.

Să căutăm deci a ridica în inimile noastre steagul lor, zdrențuit de gloanțe dar nelăsat din mână pentru a ști în caz de lipsă, a ne face și noi datoria.

Ei, eroii sunt stejarii cari s'au frânt de viforul și furtuna îngrozitoare a războiului. Noi cei rămași în urma lor, trebuie să căutăm a ne întări puterile, alimentându-le și adăpându-le, din principiile și jertfa lor, căutând astfel a forma o nouă pădure falnică de brazi și stejari, cari cu piepturi de aramă și mână de fier, să apărăm moșia, moștenită dela moși și strămoși.

Cu aceste promisiuni însă, iubitorilor nu ne-am făcut îndeajuns datorințele noastre față de patrie și față de ei, cari azi nu mai sunt între noi.

Sutletele lor nu ne dau pace, strigă din morminte să privim în jurul nostru, să vedem sutele și miile de orfani și văduve sărace, rămași în urma războiului goi, flămânzi, fără o bucată de pâine pe masă, și cari cu blestem ne roagă zicând: „Îngrijiți-vă și de soarta acestor văduve și orfani abia răsași și rămași fără, de ocrotire și dați-le și lor o bucată de pâine din prisosul vostru. Iubiți-i, arătând că înțelegeți și apreciați jertfa părinților lor depusă pe altarul neamului. Ușcați lacrimile și plânsul lor prin dragostea voastră.

Acestor eroi și sfinți ai neamului, să le zicem împreună cu poetul de odinioară:

„Dormiți în pace umbre, martiri ai României

Ce-ați îngărășat pământul cu sânge de eroi!

Bătrâni cărunți cu vază și floarea tinereții

Ce'n lupte sângeroase căzând, v-ați rupt din noi.

(A. Mureșan.)

O fărădelege nemaipomenită

Mănăstirea Cornești prădată de oameni fără frică de Dumnezeu. — Un calugăr omorât.

O mare fărădelege s'a petrecut dăunăzi la mănăstirea Cornești din ținutul Bălțului.

Pe când călugării în cap cu starițul făceau noaptea în sfânta biserică rugăciuni pentru binele norodului un număr de 15 oameni fără rușine și frică de Dumnezeu au înconjurat mănăstirea. O parte din acești blăstămași au intrat în biserică, trăgând focuri chiar în sfântul locaș și poruncind călugărilor să se culce.

Starițul mănăstirii, bătrânul arhimandrit Ghenadie n'a vrut să dea ascultare tâlharilor și atunci ei l'au trântit jos, și scoțindu-l din biserică, l'au închis într'o chilie. După aceasta, înspăimântând pe călugări, tâlharii i-au silit să arate locul, unde erau ascunși vre-o 60.000 de lei, banii mănăstirii. Deasemenea au ridicat toate lucrurile mai scumpe, care au fost dăruite mănăstirii de oameni cu tragere de inimă.

Intre timp, unul din călugări, părintele Mitrofan a început să strige în ajutor. Un tâlhar, însă s'a năpustit asupra nenorocitului calugăr ca o fiară sălbatecă și trăgând trei focuri de armă l'a ucis pe loc.

După aceasta, toată gloata de tâlhari a fugit cu toate lucrurile luate în pădurea dimprejurul mănăstirii. Capetenia tâlharilor a rupt de pe pieptul starițului chiar sfânta cruce.

Despre aceasta fărădelege nemaipomenită călugării au dat de știre posturilor de jandarmi din satele vecine, cari s'au și pus în urmărirea blăstămașilor. Până astăzi, însă n'au putut da de urma lor.

Știre personală. P. S. S. *Episcopul nostru Nicolae a plecat în 2 Iulie la băi la Borsec, unde va sta mai multe săptămâni.*

Profesor clujan premiat de Academia. „Academia Română“ a premiat cu unul din premiile sale pe dl Silviu Roldano (Prof. univ. V. Papilian) pentru volumul „Ne leagă pământul“.

Un număr de 67 mahomedani (turci) trec la credința creștinească. Duminică, 19 Iunie în biserica din cartierul Târca-Vitan din București a avut loc o mare sărbătoare creștinească. Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Miron Cristea, însoțit de vicarul Patriarhiei arhierul Tit Simedrea și întreg soborul preoțesc din București, a botezat un număr de 67 mahomedani (turci), cari au trecut la credința noastră creștinească. A venit la această sărbătoare o mulțime de lume. După săvârșirea sfântului botez, parohul bisericii Târca-Vitan preotul D. Micșunescu, a povestit cum a adus pe acești 67 de turci la credința adevărată. Înalt Prea Sfințitul Patriarh a ținut după aceasta, o frumoasă cuvântare, binecuvântând pe toți acei cari se străduiesc să îmbunătățească prin credința creștină viața țării noastre. Ne bucurăm și noi, alături de capii bisericii noastre, de această frumoasă izbândă a credinței creștinești.

Școala de misionare dela Vălenii de Munte. „Școala de misionare naționale și morale“ din Vălenii-de-Munte are de scop să procure studențelor, care și-au isprăvit studiile, precum și bacalaureatelor și absolventelor de șase clase normale ori învățătoarelor, până la vârsta de 20 ani, un an de reconfortare fizică și de orientare morală, unite de întreaga refacere a programului de litere și de știință aplicată. Întreținerea e gratuită. Un certificat se eliberează la terminarea școlii Elementare distinse pot trece la Universitate. Singura îndatorire e de a folosi societății, în orice situație s'ar găsi, prin muncă desinteresată, pentru scoaterea ei din haosul sufletesc de astăzi. Toate naționalitățile sunt primite și întâiul loc e rezervat celor care au mai multă nevoie de învățăturile școlii. Candidatele trebuie să se anunțe la școală sau d-lui N. Iorga, d-nelor Isabela Sadoveanu și Constanța Evolveanu, care formează comitetul de direcție. Vor asculta dela 15 Iulie la 15 August cursurile de vară și vor da, înainte de 15 August, un examen despre aplicările și posibilitățile lor de cultură. Intrarea în școală la 14 Septembrie.

Un clopot de 2500 kgr. se prăbușește. După ce s'a inaugurat cu multă solemnitate noul clopot al bisericii Kreuzkirche din Hanovra de față fiind comunitatea, credincioșii și episcopul, pe când mulțimea se risipea, cu un zgîmôt asurzitor clopotul se prăbuși, de la o înălțime de 70 m. Din fericire nu au fost accidente de persoane.

Sinucidere ciudată, din manie religioasă. În cartierul mărginaș al Berlinului, Karlhorst s'a petrecut un eveniment demn de semnalat. Profesorul Walter Rissman, în vârstă de 38 ani, a fost găsit crucificat. S'a dovedit că Rissman într'un acces de manie religioasă s'a așezat pe cruce, în poziția lui Christ, după ce printr'o rețea deasă de sfoară, pe care a strâns-o în odată în jurul gâtului, până când și-a dat sufletul. Rissman a murit asfixiat.

Unul care n'a durmit zece ani. Un avocat din Rusia cu numele Bubinoș, la începutul războiului, fiind mobilizat, a luat parte la toate luptele în contra nemților și austriecilor. În anul 1917, într'un atac al nemților a fost rănit greu. Ducându-l la ambulanță, s'a aflat, că îi este zdrobit un os dela cap și e puțină nădejde de vindecare. Doctorii îngrijindu-l bine, a scăpat de moarte, dar deatunci și până acum n-a mai putut dormi de loc. Și nici nu-i venia somnul. Sta treaz câte 10—12 zile, apoi ațipia câte-a minute — cel mult un sfert de ceas — pe urmă iar se trezea și sta fără să închidă ochii iarăși câte 10—12 zile. În zilele trecute însă a adormit mai greu și adormit a fost pe vecie, adecă a murit fără nici o oboseală și durere.

Deces. În 2 Iulie a încetat din viață la Orăștie dl Ioan Mișu, un bun creștin și sprijinitor al bisericii. Odihnească în pace.

S'a interzis înscrierea în școală a copiilor de sectari. Ministerul instrucțiunii a dat în zilele din urmă un ordin, prin care se interzice copiilor sectanților înscrierea într'o școală oarecare. Ordinul e valabil cu începere din anul școlar 1927—28 și în vederea aceasta s'a dispus ca fiecare elev să prezinte în Septembrie, la înscriere, un certificat bisericesc, dovedind că părinții săi fac parte din vr'o confesiune cunoscută de stat. Dispozițiunea aceasta vizează în special unele județe ca Aradul, Huniedoara, sau unele regiuni din Basarabia, cari au dat un oarecare contingent de elevi, chiar de școală secundară, înregistrați la rubrica religiei ca pocăiți, anabapțiștii, etc.

Ziar românesc în Jugoslavia. Preoți, profesori, comercianți și proprietari, s'au legat între ei să facă să apară, în cuprinsul Jugoslaviei, în comuna Coștei, un ziar românesc pus în serviciul intereselor românilor din cuprinsul regatului sârbo-croato-sloven. Ziarul, vestitor al unei zile mai bune pentru frații noștri români din cuprinsul Jugoslaviei, se va numi „Nădejdea“. Urâm confratelui nostru viață lungă.

O stradă din Londra dispăre sub apă. „Lokalanzeiger“ anunță că Kingfield-broad o stradă foarte populată din cartierul mărginaș al Londrei, Wat ford este în primejdie să se scufunde cu totul. Până în prezent au dispărut sub apă numeroase case, și grădini. Copacii cel mai înalți sunt invizibili sub valurile de apă, care năvălesc dintr-un crater, care s'a format și a cărui adâncime, după încercările făcute trece de 40 m. Se crede că sub Wafford se află o peșteră calcaroasă, de a cărei existență nu s'a știut nimic până acum.

Descoperiri de pe vremea romanilor, la Borsec. Se anunță că cu ocazia unor săpături s'au descoperit mai multe juvearicale despre cari s'a constatat că datează de pe vremea romanilor. Lucrurile descoperite au fost luate de autorități.

Principesa Ileana se interesează de spitalele militare. Principesa Ileana s'a prezentat la ministerul de război unde a avut o lungă convorbire cu d. general Paul Angelescu, ministrul de război. Principesa s'a interesat de modul de funcționare al spitalelor militare, dorind să contribuie cu concursul său la reorganizarea acestor instituții.

Legea pentru baterea monetelor de aur. Conform acestei legi, ministerul de finanțe va încheia cu Banca Națională o convenție prin care o autoriză să bată, pentru comemoarea încoronării MM. LL. Regelui și Reginei, monete de aur de 20, 25, 50 și 100 lei, în valoare totală de 18,000,000 lei aur și anume: 300.000 bucăți a 20 lei, 6,000.000 lei aur; 150.000 bucăți a 25 lei, 3,750.000 lei aur; 105.000 bucăți a 50 lei, 5 milioane 250.000 lei aur; 30.000 bucăți a 100 lei, 3,000.000 lei aur. Baterea monetelor se va face în monetăria din Londra, Efigiile și inscripțiunile nouilor monete vor fi următoarele: a) Monetele de 20 și 100 lei vor purta pe recto efigia M. S. Regelui, cu inscripția „Ferdinand I. Regele Românilor“, iar pe verso stema țării (scutul mijlociu), cu inscripția: „România 20 lei [sau 100 lei] 1922“. Pe margine monetele de 20 lei vor avea zimți, iar cele de de 100 lei vor purta inscripția „Patria și dreptul meu“. b) Monetele de 25 și 50 lei vor avea pe recto efigia M. S. Regelui în costum de încoronare, cu inscripția: „Ferdinand I Regele Românilor“ și valoarea, iar pe verso va fi efigia M. S. Reginei tot în costum de încoronare cu inscripția „Maria Regina Românilor“, și data 1922. Atât monetele de 25 lei cât și cele de 50 lei vor avea pe margine zimți.

Nor de lăcuste la Ismail. În comuna Karahameț din județul Ismail s'a abătut un nor de lăcuste care a acoperit 100 hectare de culturi. Grosimea norului ce s'a așezat pe semănături e de o jumătate metru în cât semănăturile sunt distruse. S'a cerut concursul armatei.

BIBLIOGRAFIE

N. Iorga: Viața românească în Ardeal (Biblioteca „Semănătorul“ Nr. 166—168 Arad, editura Librăriei Diecezane. Prețul 25 lei.) D-l profesor N. Iorga a avut întotdeauna ochii larg-deschiși spre Ardeal. L'a cutreerăt mai mult, mai pasionat și mai atent ca oricare altul. L'a cunoscut cum puțini ardeleni îl cunosc. L'a proslăvit în pagini cari vor rămâne. L'a încurajat în ceasuri grele. „Viața românească în Ardeal“, e o bogată și interesantă culegere de articole și conferințe apărute, mai ales, în revista „Neamul Românesc“; scrise viu, în deplină cunoștință de cauză, de ilustrul nostru savant.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 725/1927.

1—3.

Concurs.

Pentru aprovizionarea alimentară a Internatului Academiei Teologice din Cluj, Str. Nic. Bălcescu Nr. 21 pe anul școlar 1927—1928, publicăm concurs cu termen de 45 zile dela prima apariție în „Renașterea“, pentru:

1. *Grâu*, calitatea întâi cu cel mult 3% corpuri străine un vagon și jumătate.

2. *Porumb*, calitatea întâi, un vagon.

Oferte închise se vor adresa Consiliului Eparhial Cluj, Str. Iuliu Maniu 36. în termenul indicat.

Cluj, la 28 Iunie 1927.

Consiliul Eparhial.

Nr. par. 42/1927.

1—3

Licitație minuendă.

Consiliul parochial ortodox român din comuna Berghia, județul Mureș, dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă zidirea bisericeii, conform planului și devizului aprobat deja de Ven. Consistor eparhial cu Nr. 2445/927. și invită pe cei interesați, ca până în 17 Iulie a. c. oara 12 a. m. să-și înainteze consiliului parochial oferte înscris închise și sigilate.

Licitația se va tine în aceeași zi la ora 2 p. m.

Comuna bisericească va da numai bani. Deci atât materialul necesar. cât și lucrătorii și transportul cad în sarcina antreprenorului care va lua lucrarea.

Concurenții vor depune un vadiu în numerar, hârtii de valoare, libele de bancă acceptabile, sau imobil liber de sarcini, de cel puțin 10% asupra prețului total din deviz, care e de lei 661.923.50.

Planurile proiectului de deviz și condițiile speciale de executare se pot vedea la oficiul parohial ortodox român din Berghia.

Consiliul își rezervă dreptul de-a încredința zidirea bisericeii, fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre oferenți, care va prezenta mai multă garanție și soliditate.

Epitropia nu suportă spesele de participare la licitație.

Berghia, la 18 Iunie 1927.

Mihail Chibelean, Oltean Vasilie,
preot. ort. rom. epitrop.

Văzut: **Ștefan Rusu,**
protopop.

Nr. 367/1927.

1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea postului de paroh de II. în parohia *Valea-Largă* din protopopiatul Luduș cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Parohia are:

- Suflete: 463.
- Sesiune parohială 32 jugăre pământ bun.
- Salar dela Stat conform pregătirii respectivului preot numit.
- Casă parohială nouă.
- Stola îndatinată.

Ceice doresc a fi numiți la acest post își vor înainta oficiului nostru în termenul fixat cererile înzestrate cu documentele prevăzute la Art. 4 și 11 din Regulamentul în vigoare.

Luduș, la 22 Iunie 1927.

În înțelegere cu consiliul eparhial.

Romul Popa,
protopop.

Nr. 359/1927. prot.

2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa II-a *Herepea* cu filia Ozd, aparținătoare protopopiatului Luduș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- Salar dela Stat.
- Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
- Treizeci (30) jugăre sesiune în parohia matre și 10 iug. în filia Ozd, complotate prin reforma agrară.
- O zi de lucru și o ferdelă de cucuruz dela fiecare familie, din cari $\frac{1}{3}$ sunt ale cantorului.
- Stola îndatinată.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta cererile însoțite de documente oficiului nostru și cu prealabila încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Luduș, la 15 Iunie 1927.

Oficiul protopopesic ortodox român.

Romul Popa,
protopop.

Nr. 193/927.

3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante *Suseni-Bârgăului* în tractul protopopesic al Bistriței, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în revista „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- Salar dela Stat conform cualificațiunei.
- Sesiune parohială 2 iug. grădină, 5 iug. arător și fânaț, cu prospecte de a fi întregită conform legii.
- Stole corespunzătoare vremilor de astăzi.
- De locuință pentru preot se va îngriji Consiliul parohial, până se va edifica casă parohială.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile, însoțite de toate documentele de cualificațiune și serviciu precum și de certificat de încuviințare dela Consiliul eparhial, subsemnatului oficiu protopopesic în Bistrița și obținând prealabilă încuviințare dela acesta, se vor putea prezenta și în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Bistrița, 7 Iunie 1927.

Oficiul protopop. ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial.

Grigore Pletosu,
protopop.